

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I. Sermo. LXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

amicicia dicit **Io. viii.** Si quis diligit me sermonem meum seruabit. Et pater meus diliget eum. et ad eum venientem. et misericordiam apud eum faciem. **H**ec de orationis instantia dicitur **Lu. xlii.** Coegerunt eum dicentes. mane nobiscum domine. **T**ertio de metis opulenta dicit **Lu. xii.** In domo tua oportet me manere. **Q**uarto de pacis fiducia dicit **Io. x.** Querebant iesum apprehendere iudei. et tenuerunt de finibus eorum. et abiit trans iordanem in locum ubi **Johannes** erat baptizans prox. et mansit ibi. **E**cce iesus fugiens prosecutiones manet in loco pacis. **P**s. In pace factus est locus eius. **I**deo. Qui pace amplectitur. iesus in se malitiam parat. **P**ro qua misericordia ut maneat nobiscum hic per gratiam. et futuro nos cum eo pducatur ad gloriam ipsius glorificantes implorem. **Q**uod nobis prestare dignetur pater et filius. **S**ed. **Sermo. LXI.**

Sicut iesus in me dico discipulis. et ait. Pax vobis. **Aug.** super **Ds. levij. sermone. ii.** **D**uo quidem nobis in genere humano nota erant. unum autem in cogniti. nasci quippe et mori omnes sciebamus. sed resurgere et in eternum vivere nesciebamus. ut ergo ostenderet nobis iesus quod non nunc ueram sucepit duo que noueram. **H**ec **Aug.** Ex ipsis verbis patet quod iesus iustificata et mortui voluit sicut ceteri homines. et tandem resurgere a mortuis. ut resurrectio sua doceret se esse supra homines. ac per hanc spem daret hominibus resurrectio future. **Vn. die Augusti. lib.** de symbolo tractatus primo in fine. **C**redimus resurrectionem carnis quod perfecit in Christo hoc speret corpus quod perfecit in capite. **H**ec ille. **H**ec quod hec difficultia sunt ad credendum. Ideo iesus multiplici argumento suam resurrectioem probavit. docens non esse impossibile hominibus quod in ipso fuit iam inchoatum. propter quod sic dicit **Aug.** in fine reurrectione domini. **C**ristus volunt resurgere eo tempore quod circa reuiniscuntur ostenderet per hunc hominem esse possibile quod quicunque rediret ad vitam. ex quo terrenascientia videt redire ad regenerationem. **N**on enim ipsum. **S**icut post hiemalis frigoris frigida sepulturam. et dampno pululare elementa omnia festinat. ut resurgentem dominum et ipsa resurgere videantur. **N**on enim resurrectione domini aer salubrior. sol candidior. ter-

ra sit secundior. extremitate surculus crescit in fruticet. herba crescit in segete. vinea letat in palmita. **H**uiusque cum floret ipsi caro omnia floribus vestiuntur. necesse est ut aliquis hoc credit se resurrecturum. **H**ec ille. **A**d hunc igitur bandum efficacius dominus voles resurrectos sue veritatem probare apparuisse legitur apostoli ipso die resurrectionis. et post hunc die octavo eiusdem ut veritate resurrectios sue probatos nos de resurrectione nostra assertio arer. **Q**ui quidem veritatem resurrectio sue christi probatis stetit in medio discipulorum suorum dices per vos. **P**rincipaliter tria fecit Iesus post resurrectioem inter discipulos. **P**rimo quod sterilis. **S**ecundo quod in medio terrae dicit patribus. **I**n quibus verbis iesus post resurrectionem suam isolat suos fideles tripliciter. **P**rimo quidem isolat eos tanquam foras et portens ad auxiliandum. cum dicit iesus quod exceptus. **H**ec isolat eos tanquam vestrum mediatorum reconciliandum quod in medio. **L**terno colat eos tanquam querit ad pacificandum quod dicit pax vobis. et ita ostendit se esse auxiliatorem. reconciliatorem et pacificatorem. **A**

Diri primo quod iesus isolat suos fideles preter resurrectionem tanquam foras et portens ad auxiliandum in hoc quod stetit. **S**eruit autem iesus post resurrectionem suam triplici causa. **P**rimo ad vocandum ut ad priuam veniam. **O**mnia enim eius vita. omnis doctrina ad hunc ordinata. ut factis et verbis nos vocaret ad priuam. **E**t ideo quod ad priuam venire renunt omnes illud infringit et destruit. propter quod iesus venit. **N**on enim iesus ad hunc stetit dicit **Io. vii.** In die inquit magnae festivitatis scilicet scenopoegia dies significabat statu beatitudinis sue finis. **L**yra. stabat iesus et clamabat dicens. Si quis sit renatus ad me et bibat. **Z**ostar autem quod non vocabat tunc ab ibendum aqua materiali quoniam habebat in copia cum ea sola penitentia Samaritana **Io. iii.** **C**rius intelligit illud sibi de auctoritate. ad quam iesus vocabat petros. **O** si Christum vocantes petros multum secuti sunt quoniam tamen adhuc nec ei miracula viderat nec priuam exhibita considerabat quoniam et nos rei sumus. quod ut dicit **B**ore. in omelia super **D**arth. et miracula audimur et priuam cognoscimus. nec enim ad Christum venimus. **H**ec ostendit dominus noster post resurrectionem suam quod partem ad auxiliandum et confortandum ne intrubularemus deficiamus. **Q**uis enim inter picula iter co-

In octava pasce

mala et tot aduersariorū discrimina se posse posset aut auderet. nisi sibi deus adserat vacillantē animū pforarer. Quo ḡ beatus stephanus int̄ aduersarios staret sic ut inter apes tpm stante et fortanē videaret. Unū ipse dixit Actu. vii. Ecce video ceteros aptos et Iesum stante a dext̄ virtutis dei. Sanctus dicit notant̄ i. cōfortant̄ me i tri bularionib⁹. Tertio sterit dñs post resurrectionē suā ad auxiliandum ut aduersarios vincam⁹. Quis enī tanto hostiā fortiteram sagacitā nocere cupientē resistere posset nisi dñs benignus adiuvaret. Juxta illud ps. Alii qz dñs adiunxerit me. paulominius habitassem i inferno aia mea. Ad qd si significandū dñs Iosue. v. In agro. i. certamini campo leuabat ocl̄os suos ad viruz̄ sestantē euaginatē tenentē gladiū. Lui dicit. Holter es an aduersarius. Et ait ille. Princeps sum exercit⁹ dñi. Quis ḡ timor esse p̄ ab hostiis vbital⁹ et tam⁹ ē ad succurrēndū parat⁹ dñs Juxta illud Ro. viii. Di de⁹ nobiscum q̄s tra nos. Eccez in Ps. Si exurgat aduersus me plū in h̄ ego sperabo. Et itez. Nō timebo milia plū circūdant̄ me sc̄ si tu es mecum.

Dixi secundo q̄ tps p̄solat̄ elecros suos tanq̄ mediator parat⁹ ad recōciliandū cum dñ. sterit in medio. Circa qd sciendū q̄ tps in tota vita sua sp̄ tenuit mediu. Nā in medio noctis nat⁹ est. in medio aīlū posit⁹. ī medio doctor⁹ sedit. in medio p̄foz sterit. intra illud. Mediū aut̄ vīm sterit que vos nescitis. In medio latronuz̄ crucifix⁹. In media nocte resurrexit. In medio discipulorum post resurrectionē sterit. vt pat̄ b. Ad significandū q̄ nos qui resurgere a morte culpe volum⁹ p̄ grām. deben⁹ sp̄ in omnib⁹ opib⁹ nr̄is ſtuolis mediu tenere. Haec nec aliter bti adepti sunt glaz̄. nisi qz mediū tenere beati. Alter ei oga nr̄a nō cēntrū tuosa. Unū p̄hs. i. Ethic. determinat q̄ omnis fūs ī medio. qd p̄mo in ſtūbi cardinalib⁹. Nā prudētia circumstant duo extremitas. Aliud p̄ modū defect⁹. s. fatuitas. prudētia p̄ tenet mediū. nō declinas ad extremitū curiositatē nec fatuitas. H̄e iustitiam circumstant duo extrema. Unū p̄ modū excessus. s. nimia ſeuferitas. Aliud per modū defect⁹. s. nimia lenitas. Justitiam

et mediū nō declinas ad ſeuferitatem. l̄lenitatem. H̄e temperantia circumstant duo. Unū p̄ modū excessus. s. gulofitas. Aliud p̄ modū defect⁹. s. extenuitas. Temperantia nō non declarat ad aliqd. H̄e fortitudinē circumstant duo. Unū p̄ modū excessus. s. crudelitas. Aliud p̄ modū defect⁹. s. pusillanimitas. s. fortitudo tener mediū. Doc idē p̄t̄ in virtutib⁹ theologicis. Nā fidē circumstant duo extrema. Unū p̄ modū excessus. s. levitas faciliter oīb⁹ credēs q̄ audire. Aliud p̄ modū defectus. s. tarditas difficulter credēs. Fides ḡ tener mediū qz credit credēda. et nō credit nō credenda. H̄ilr spem circumstant duo. Unū p̄ modū excessus. s. p̄sumptio. Aliud p̄ modū defect⁹. s. desperatio. s. spes tener mediū. qz sperat sperāda. et nō sperat nō sperāda. Laritas autē nō h̄z mediū. qz nō tenet modū. eo q̄ in diligēdo deū nō est modus sīm Beſ. Nō enī q̄s tantū diligere p̄ deū qn adhuc plus posset aut debet diligere. Unū sīm ipm. Dodus diligēdi deū est modū sine mō. Ad significandū igit̄ q̄ nos debem⁹ in oīb⁹ nr̄is actib⁹ ſuare mediū ſtūtis. xpo bodie in medio sterit. Unū Beſ. dīc. Tene mediū si nō vis p̄dere modū. Esterit aut̄ tps in medio. p̄pter tria. Primo vt q̄s sol in medio celū illuminaret. Seco vt q̄s bitumē diſiuncta cōbinarer. Terzo vt q̄s cor oīa mēbra debita viuificaret. De p̄mo p̄t̄. nā sol est ī medio planetaꝝ sub se h̄b̄nō tres planetas videlicet venerē. mercuriū. luna. ſup se. martē. iouē. saturnū. Isti aut̄ planete nec deſlucet nec in p̄ntia ſol apparet. ad significandū q̄ sine xpo q̄libet in ſe deficiat Johā. xv. H̄ine me nūb̄l potestu facere. Et oīs bonicas bonitati c̄pi cōparata. nulla esse appetit. Juxta illud. p̄phe Ia. lxvij. Omnis iustitiae nre q̄s pann⁹ mēſtruat. q̄ eſtres vilissima. De ſeodō p̄t̄. q̄ xpo sterit ī medio. vt q̄s bitumē diſiuncta cōbiaret. Lōbīnauit autē ſp̄s diuersa. Prīo hoīem cū deo. Unū. **Thi. ii.** Mediator deī et hoīum hō tps ief⁹. q̄iō mediator dñ qz recōciliavit hoīem deo Deut. v. Ego ſeq̄ſter et mediū ſuū inter deum et vos. Unū dicit Horaz ſup locū p̄dictū ad Thimo. Q̄ ante aduētū xpi non erat q̄ vtrūq. s. deū et hoīem posset arguere. et pōnere manū in amboib⁹ Job. ix. De⁹ enī p̄rus mediator esse nō potuit. qz immortali⁹ et iust⁹ erat vnde in nullo cū hoīe cōuenies

A

Hermo LXI

bat. nec hō purus. qz peccare potens erat.
nec angelus bon⁹ qz impossibilis. nec an-
gelus malus. qz iusticie insusceptib⁹. **S**z
hō xp̄s hō potuit qz tūst⁹ erat cū dō. ⁊ z mor-
talis fact⁹ est cū hoīe. **I**act⁹ est ḡ mediator⁹
fm Horā ibidē nō vt de⁹ solum sed vt de⁹
z hō simul q̄ mediator⁹ est mediatiōe subli-
mi. qz cōicat naturā extremon⁹. **H**ec Hor-
ra. Scđo cōbinauit hoīem cū creatur⁹. qz
creature vt angeli q̄ p̄l homini aduersa-
ban⁹ in veteri testamēto faciētes vindictā
in p̄tōrib⁹. nūc gaudēt de⁹ pnia p̄tōrib⁹. vt
dō Lu. xv. Et q̄ prius pm̄tebat se adora-
ri H̄en. xvii. nūc phibet. vt ptz Apoca. vle.
Videne fecer⁹ deū adora. Tertio cōbina-
uit hoīem hoī. qz iudeos cū gentib⁹ i vna⁹
fidē cōiunctit. **V**n ex duob⁹ pariterib⁹ fecit
vnū edificiū. ppter qd z lapis angularis vo-
cat. Ps. Lapidē q̄ repbauerūt edifican-
tes. h̄est fact⁹ in caput anguli. Tertio xp̄s
stetit i medio ad vinificādū mortuos. sicut
cor i medio corpis. vn ip̄e dicit Joh. viii.
Ego sum via vīta ⁊ vita. Et Joh. x. Ego
veni vt vīta habeāt. ⁊ habundār⁹ habeāt
Duplicē vīta xp̄s influit mēbris suis. s. vi-
tam grē ⁊ gle. Et qz h̄ nō est aliqui faciū pfe-
ctius q̄ post xp̄i resurrecionē. id ad oñdē-
dum noue vite acq̄uisitionē xp̄s stetit in me-
dio vt illuminator⁹ p̄ exemplar⁹ vite ⁊ doctri-
ne splendorē. ⁊ vt cōbinator⁹ ⁊ copulator⁹ p̄
caritat⁹ ⁊ dilectionē. iunctionē. ⁊ vt recōci-
liator⁹ ⁊ mediator⁹. p̄ offensa pris⁹ p̄ sufficien-
tē expiationē. ppter qd de eo merito dō. q̄
stetit in medio.

Dixi tertio qz xp̄s solus fide-
les suos tāq̄ q̄eta-
tor⁹ mitissim⁹ ad querendū ⁊ pacificadū. cū
dō. Pax vob⁹. Pro q̄ sciendū q̄ fm Aug. i li-
de ciuita. dei. Tale ē bonū pacis vt in reb⁹
creatis nihil gratios⁹ soleat audiū. nihil
delectabili⁹. p̄cupisci ⁊ nihil vīli⁹ posside-
ri. Et iō xp̄s intantū bonū pacis sepius co-
mendauit vīc⁹ nascēdo. moriēdo ⁊ resurge-
do. Nā sic dicit Dassio. li. j. ep̄la. Ep̄la. x/
xx. Ad laudē regnans p̄tinet si ab omīb⁹
pax amēt. Quid ei mel⁹ p̄ncipez p̄dicet q̄
detus ips⁹. cōcors senat⁹. tota respublica.
moz honestate vestita. **D**ecille. Quia igī
xp̄s fuit verū rex regū ⁊ dñs dñantiū. vt
dō Apoc. xii. Iō p̄ce amare docuit verbo
pariter ⁊ et ep̄lo i vīta ⁊ morte post morte
In vīta qdē. nā eo nato angelī cantabant.

In terra par hoīb⁹ rē. Lu. ii. Hāc etiā di-
scipulis pdicandā cōmisit. vt ptz Lu. x. In
quācūq̄ domū itrauerit. p̄mūdicere. Pax
huic domui. Scđo cā cōmēdauit i more
ex eo q̄ capi et flagellari. crucifigi et occidi
voluit. vt nos ad pacē dīnīaz reduceret.
Juxta illud Ephe. ii. Vlos q̄ eratis longe;
faciētis. p̄ i sanguine xp̄i. Et seq̄tū. Ip̄e
enī est p̄at nra q̄ fecit vīras vnū. Jo xp̄s
dō deus paci. i. Thes. v. P̄ioḡz est paci-
ctor. Eph. ii. Ip̄e ē pax nra. Scđo q̄ ep̄a-
cis amator. Ps. In pace fact⁹ est. Iē. Lū
bis q̄ oderunt pacē rē. Tertio qz paci alla-
tor. Ps. Orie in dieb⁹ ei⁹ iusticia rhabun-
dantia paci. Quarto qz pacis predicator. Eph. ii. Venēs euāglizauit nobis paci.
Quinto qz pacis emptor Isa. lvi. Discipli-
na pacis nōc sup eū. **T**erto qz paci dator.
Joh. xiiii. Pacē relinq⁹ vob⁹. **S**exto qz paci. **T**er-
tio pacē cōmēdauit post mortē vīb⁹. Ha;
resurgens a mortuis. pluries legi pacem
aplis dedisse. scđo p̄t in euāglio bōdiero
Ex q̄ infero q̄ inimic⁹ est paci q̄ ea qd pa-
cem sunt iter hoīes destruit. ⁊ p̄ h̄s inimi-
cūs xp̄i. Istud ptz. et eo qz destruit om̄el
lud fundamētu p̄ qd xp̄s in mūdūrent. in
mūdo virūt. ⁊ de mūdo exiuit. ⁊ post mortē
in celo regnat. ⁊ qz in oīb⁹ ⁊ p̄ omīa in pace
faciūs eloc⁹ eius. **E** Sed ne q̄s deci-
piāt in noīc paci equoco. id aduertendū q̄
triplex ē paci. s. maloz. iustoz. brōz. p̄ia
detestabilis. Scđo cōmēdabilis. terra deli-
berabilis. Prima iq̄s paci ē maloz. detestabi-
lis. ⁊ p̄ h̄s fugiēda. de q̄ dicit p̄pha. Zelani
sup inīq̄s. pacē p̄tōz. ridēs. Et p̄fisiūba
bundāria diuītiaz. deliciaz. honoriū sine
molestia q̄rumq̄ tribulationuz aut im-
pedimentoz. Juxta illud Ps. Promptua-
ria cor plena. eructatia et. B̄ in illud. Bo-
nes eoz. fetose. habundāres ingressib⁹ su-
is. Filie eoz. cōposite circōnorate vt silū
do tēpli. Nā est ruina macerie neq̄ trāsi-
deant hoīem pacificare tñ in rei fitacē
bant. Et ḡ hec paci maloz. tripl̄ mala. lic̄z
appareat eis bona ⁊ delectabilis eoz. opini-
oni. Et p̄mo ē mala in b̄. qz lic̄z iocunda ap-
pareat. tñ ē amaritudine plena. Apparet se
cura. tñ est repētī interi⁹. Apparet ips⁹
libera ⁊ tñ vindicta plena. Apparet p̄mo io-
cunda ⁊ tñ est amara. Nā quō est fa locu⁹

In Octaua pasce

dicas in dinitis ubi tunc est inueniari bellum.
Pro eis bellat conscientia arguens de male acquisitiis. Pro primis primum alienare et spoliare cum piensa. Tero rebellat habundantia eis eis habens diabolus insidias diversis pretiis illaqueans. At si oia quod ille pacem habet cui sola memoria mortis amara est. Eccl. xl. O moria amara est memoia tua homini pacem habita in delictis suis. dicit glo. Qui mundi speritatem et dinitas diligit amara est illi mors corporalis quod talis future vite gaudia parvupedit. Secunda hec pars est mala. quod licet apparere secura est tamen repentinus interitus. Tercia. Littera dicitur pars et securitas tunc repentinus eis supueniet interitus. Tertio hec pars est mala. quod permittit impunitatem et libertatem et non est vindicatio plena. sicut et lacrones surferant et non eis impunitatem permittit. Si miles sunt muri qui currunt ad casuum visorum principia capiat. Et vulpi qui gallinas invadit donec lazo suspendat. et lupo qui uestiuatur donec pedica capiat. Et talibus contumaciam dominum deum. xxix. He dicas in corde tuo. par est misericordia et ambulabo in punitate cordis mei et sequitur. Venient super eum oia maledictiones et plumarunt eum in predicto. Secunda pars est in secomedabilis et per omnes diligenda. Et illa est triplex. s. interior est cordis. exterior est estipis. et superior est dei diuinitatis. Prima est bona cui seipso. Secunda bona cui proprio. Tertia bona cui deo. De epoca praeceps non quoniam nullus est error in intellectu. nullus amor non est in affectu nulla mala oportatio effectu. tunc haec pars est in corde humano. Vnde Iohannes. iii. dicit apostolus. Par deum qui eruperat oculum sensum custodiat corda vestra. Hoc exponit. et voluntates vestras in carnate. s. in mala affectio. Proverbi. iii. Oi custodia serua cor tuum. Et intelligentias vestras. Hoc ab oī errore. De secunda pace est exterior est pars ipsius dei. Ro. viii. Si fit quod est et vobis est oculis bonibus habentes. Ista autem pars non est aliud nisi concordantia in bono aitque tranquillitas. ut dicit Lassus. sup psalterium. Ex quod praecepit hoies concordes in malo non possunt veraciter dic pacifici. sicut singulis pace brevi inter se. Vnde Tullius in libro de officiis vocat eam portum conspiracionem est pacem vel amicitiam. sicut praecepit de pilato et berode. qui in morte Christi facti sunt amici. Tertia pars malorum est multum piculosa iustitia. Quia dicit Gregorius in pastore. Sicut multum necessitas desit bonis. ita valde est noxiū.

si unicas assit malum. quod si prius soror nequa in pace iungit. profecto cor malis accibo robur augeat. Et hoc dicit Isidorus. de summo bono. Quia valde optandum est ut mali sint discordes ad hoc ut opera bonorum non impediatur. Est ergo pars bona exterior iustitia. quoniam hoc primo suo recordat in bono. ratione turbantia animus primi sui vitat et fugit. oia vero sibi ad salutem profutura pruerit. ita quod una placet alteri acceptum est. Sed valde mirabile est quod dicit Hieronimus. Ps. xxxviii. tractans illud. Omnes cogitauerunt in animis suis simul aduersum te. Infelix populus dei non potest in bono tantum benecordia quam mali habet in malo. Unde autem turbat pars ista. primo ad iniuriam ostendit Gregorius. in quodam omelie. Omnes maxime habent prebeatem et pozalibet. ut dicit Seneca in libro de moribus. Quietissima via regeretur hoies in transiit duo proba tollerent. scilicet meum et tuum. ¶ Et solent reddi. viij. cause propter quod pars non est in hoies. Sicut ponit Archimedes. xxvij. q. n. n. et Johes andree in causa de apostolice. de inicia et re iudicata libro. vi. Prima quod non puniuntur malefactores. Juxta illud Eccl. viij. Quia non perfertur cito contra malos inicia. absque timore vel filii hominum perpetrant mala. Secunda abundantia ipsius. Hen. viii. Facta est rixa inter pastores Abram et Iacob. Tertia quod non occupant pugna contra demones. Eph. v. Non est nobis colluctatio aduersus terram. Unde videtur quod carceres bellis extraneorum coiter inter se bellat. Quarta quod non consideramus quod diuinus corpus et anima perduntur. Hieron. xlii. Fortis impedit in foro et ambo pariter corrueuntur. Ita quod non consideramus dubium euangelium bellum. Reg. xi. Clarus est euangelium bellum. et nunc hunc nunc illum occidit gladius. Sexta quod non suum precepit deus nec decessus soluimus. Isa. xlvij. Et Baruth. iii. Utinam attendisses ad madara mea. facta fuerit sic flumen pars tua. xvij. q. i. Reuertimur. Unde quod non accipit Christus tollit fiscus. xvij. q. viij. maiores. De terra pace. s. superior est pars deitatis. Dicit leo papa in quodam sermonem. Tunc est haec pars hoibus et vera libertas quoniam et caro animo inducere regit. et animus deo preside gubernat. Hec est vera pars. a deo voluntate non dividitur. et in his quod solus dei sunt delectari. Unde enim sensualitas nulla parte resistit voluntati. et voluntas nulla parte tradicit rationi. tunc est serenitas metus. et tunc est regnum dei. Tertia pars est beatorum quod est multum desiderata. 3. 1. 1. 1. A 2

Sermo LXII

rabilis. et est illa q̄ electi dei frumento deo ī celo quietati et pacificati in appetitu suo. nihil ultra desiderare volentes. In Boeciu de consolatione. Sunt enim tria in anima nostra principia naturalia. Primum est cognituum. et ī intellectus nō q̄ vniuersa cognoscim⁹. Secundum amatum. et est nō affect⁹ q̄ amāda diligimus. Tertium est nō effect⁹ q̄ operationi insitum⁹. Hoc autem oīa ī celo querant et pacificant. Nam intellect⁹ nō descendit in contemplatione spicacissime veritatis. q̄ scit affect⁹ in dulci gustatione suauissime bonitat⁹. Tertio quicquid effect⁹ in continuatioē tranquillitas. Ibi enim est summa prudētia. summa scia totius intellectū implēta. q̄ nihil remaneat in eovacuum. Et satias intellect⁹ ad plenū. Ruth. iii. Disce ubi sit prudētia. ubi sit virtus. ubi sit intellect⁹. ut scias simul ubi sit lumen oculorum et pat. Ubi sunt q̄ q̄ multa scire cupiunt. et hinc scire negligunt. q̄ scito oīa scirent. Dicit in Gre. Quid ē qđ nō videat q̄ videt oīa vident. Ibi etiā est sumū gaudium. Ideo affectus sume et ad plenum quiescit. Isa. viii. Ego declinabo super eā. s. sup aīaz flumen pacis. Nō dicit guttā s̄ flumen propter copiam et habundātiā gaudiorum. Ibi etiam erit beatitudo eterna et interminabilis. Et iō effectus seu operatio nostra sume queritur. q̄ si ne sine. Juxta illud Isaie. xxxv. Sedebit populus meus in pulchritudine pacis. in tabernaculis fiducie. et in requie opulētia. Istam q̄ pacē fides desidererunt fugientes pacem seculi yanam et transitoriam et inq̄rentes eternam q̄ in de pace ḡte queniam ad pacē glorie eternae. Ad quam nos p̄ducatur p̄ et filii et s. Amē.

In octava p̄se. II. Sermo. LXII.

Beatique non ui-

b derunt et crediderunt. Joh. xx. Sicut dicit Aug. in li. de verbis domini. Nulle maiores dimitie. nulli homines. nulla bona mundi maior ē subiecta q̄ est fides carolica. q̄ p̄fides homines salvant. cecos illuminant et firmos curant. fideles iustificant. penitentes reparant. iustos augmentant. et eterna beatitudine cum sanctis angelis collocant. Nec ille. Ex quo p̄t p̄ hoīes marie debet esse sollicitus ad hunc fidem et de obīs patrībus ad fidem. eo q̄ fm gradus fidei caritate informatae recepturi sunt p̄misā ī celo. Juxta illud Aug. in li. de ouibz. Ille apud deum plus b̄ loci q̄ plus attulit nō arguit sed fidei.

dei. Hinc salvator ait. In domo p̄fis mei māsiones multe sunt. Job. viii. Qd̄ ergo nō est nisi p̄pter diversitatem meritorū et fidei radice p̄cedentia. in q̄ quidā certius et deuotus se p̄pone dicari subiectū q̄ alij. Unde hoc īa fides ē maior ī uno q̄ ī alio ut dicit Tho. q. q. iiii. ar. vii. Lūgicet si de sicut ex radice oīa nostra merita p̄cedant. ut q̄cqd meriti q̄cqd beatitudinis aīa nostra suscep̄tura ē et fidei fundamento procedat. ut dicit Aug. sup Job. recte salvator commendans suos fidèles dicit. Beati qui nō viderunt et crediderunt. q̄ si di. Sicut et illi q̄ vident et crediderunt. q̄ntomaḡ illi q̄ nō viderunt et crediderunt. Unde Aug. sup Job annē dicit. Fides ē credere qd̄ nō vides. Sed forte dices. Ergo fides sci Thome fuit diminuta et implecta. q̄ visu creditur. Credidit enim xp̄m resurrexisse tunc ip̄mo qn̄ eius vulnera videt et palpanit. Rūdeo certe nō. imo fuit perfecta fides. q̄ alius videt alius credidit. Unde enim hoīem creditur deū. ut dicit sc̄tus Tho. q. q. i. art. vii. in solutioē p̄m articuli. Una ē q̄ fides nostra cū aplis. q̄ līz viderit hūmanitatem et q̄ iūterit credidit et deitatem. sicut et nos q̄ nū habemus videntes utrūq̄ credimus. et iō eadem est beatitudo nostra cū illis. Sicut et beatitudo vident et crediderunt. ita beatitudo q̄ nō vident et crediderunt. Circa ubi nō r̄bematis mā sunt consideranda q̄ obīo xp̄ianus consideratio ne sunt digna. Primo de fidei excellētia. Secundo de fidei sufficiētia. Tercio de fidei efficacia. q̄ tria q̄ considerabunt revera beatitudo. q̄ nō vident et crediderunt.

Dixi primo q̄ ad hoc p̄bū

nes beatissimū qui nō viderunt et crediderunt requirunt ut cognoscant fidei excellētiam. Tanta siđem est excellētia fidei supra alias virtutes. ut cū omnes virtutes xp̄ianis aut p̄cipiant auctoritatem. a nulla tamen carū denoient p̄ter p̄fides. Unde nec a spe dicunt sperales nec a caritate caritatiū. nec a fortitudine fortis. nec a temperante temperati. nec a prudētia prudētes. nec a iustitia iusti et sic de aliis. sed a sola fide dicunt xp̄ifides. Et iō Aug. in Johem appellat eā fundamentū omnium aliarū. q̄ p̄le et sumptū fides est p̄ma virtus inter omnes virtutes theologicas. q̄ naturalē cognitio nō potest attingere ad deū fū q̄dē ob-